

KÉPZŐMŰVÉSZET

FODOR JÓZSEF

Azt mondja magáról, hogy a vásárhelyiek jelen való nemzedékei közül a másodikhoz tartozik.

E kijelentése — „önminősítése” — egyrészt az iskolához, helyhez kötődés biztos tudatáról vall, másrészt pedig az önismeret magas fokát bizonyítja.

Vissza- és előretekintéshez, a pályakép illendő felrajzolásához ennél többre aligha van szükség.

— Először is ez a vásárhelyiség... A városhoz való kapcsolódását miképpen értelmezi? Miképpen értelmezi; s akár így: hányszorosnak érzi?

— Születésem, családom, első próbálkozásaim sok tétovázása, majd későbbi éveim már sikeresebbnek tűnő s mondható munkálkodása — minden ideköt. Itt jártam iskolába, s szereztem érettségi bizonyítványt még 1954-ben; itt kaptam rajztanári állást, s mutatkoztam be immár céhbeli festőként még 1958-ban; s itt rendeztem meg első önálló tárlatomat is. 1964-ben, amely előtt és után mind a Szegedi nyári, mind a Vásárhelyi őszi, mind pedig a békéscsabai Alföld-tárlatok rendszeres résztvevője voltam. Természetesen mindenütt úgy, mint a vásárhelyi iskola egyik festőtagja, a jelen való nemzedékek másodikának egyik képviselője.